in še veliko drugih.

Toda Groarke dvome glede fotografije precej hitro razblini z naslednjo razlago (prevod in vsi poudarki celotnega besedila, ki bo sledilo, so naši):

> »Vzemimo razpravo, ki jo je spodbudilo moje odkritje nenavadnega sadeža med veslanjem s kajakom *po reki Detroit*. Ko je moj opis (»nič znanega; buškasta rumena lupina«) sprožil razpravo in konkurirajoče hipoteze o vrsti sadeža, sem se vrnil in *posnel fotografiji, ki sta objavljeni spodaj. Na podlagi teh fotografij je bil sadež hitro prepoznan kot plod kruhovca*.« (Groarke, 2013: 34– 35)

Pravi okvir je torej tisti, ki smo ga navedli najprej: predstavitev oz. prikaz sadeža nenavadnega videza. Groarke takole rekonstruira zadevni argument (pravzaprav proces od argumenta(-ov) do zaključka):

> »Argument, iz katerega sem izpeljal ta sklep, je *primerjava fotografij, ki sem jih posnel, s podobnimi fotografijami, ki sem jih našel v enciklopedičnih geslih o kruhovcu*. Sklepanje bi lahko povzeli takole: 'Sadež je plod kruhovca, ker so te fotografije podobne standardnim fotografijam plodov kruhovca.' Ampak to je le besedna parafraza. *Dejansko sklepanje – kar nekoga prepriča v zaključek – je videnje nabora zadevnih fotografij.* Z uporabo variante standardnih diagramskih tehnik za analizo argumentov lahko strukturo argumenta prikažemo takole:

$$\underline{\qquad F^1 \qquad} + \underline{\qquad F^2 \qquad}$$

$$\Downarrow$$

$$Z$$

> kjer je Z zaključek, da je sadež kos ploda kruhovca, F^1 je nabor fotografij, ki sem jih naredil, F^2 pa so značilne fotografije plodov kruhovca, s katerimi sem jih primerjal.« (Groarke, 2013: 36)

Ampak ali (naj) sklepanje resnično tvori zgolj »gledanje nabora zadevnih fotografij«? Je samo gledanje in vizualno primerjanje fotografij *iz različnih virov* res dovolj za utemeljen, upravičen zaključek (o tem vprašanju)? Navsezadnje pa ne smemo preslišati Groarkejeve opombe, da je bil »na podlagi teh fotografij sadež *nemudoma* prepoznan kot plod kruhovca«